

[Jens Thomsen.]

steren, om det var rigtigt, at New Zealand faar en forholdsvis højere Pris i Tyskland end Danmark, men Udenrigsministerens Svar gik ud paa, at han intet Kendskab havde dertil.

Landbruget kan ikke være tjent med, at Salget af dets Varer foretages af Mænd, der intet Kendskab har til saadanne vigtige Spørgsmaal. Andre Lande benytter deres dygtigste Forretningsfolk, naar de træffer Handelsaftaler, men Danmark sender Kontorfolk fra Udenrigsministeriet og Landbrugsraadet, de kan være dygtige paa deres Felt, men man kan ikke med Rimelighed forlange, at de i Forretningsager skal staa paa Højde med den handelskyndige Mand. Jeg var for nylig til en Generalforsamling i en Smørøksportforening, og jeg spurgte Direktøren, hvor stor Indflydelse Fagkundsken har ved Salg af dansk Smør til Tyskland. Svaret var: Slet ingen. Man kan da ikke undres over, at Resultatet bliver, som det bliver.

Staten sælger Landbrugets Eksportvarer til de Priser, der var gældende før Krigen, men Landbrugt maa betale sine Varer med Dagens Pris. En Selvbinder f. Eks. kostede før 1914 ca. 600 Kr. eller ca. 1 090 kg Kreaturer af Mellemvaren, hvis Pris dengang var 55 Øre pr. kg. Sidste Vinter kostede samme Mellemvare 37 Øre pr. kg, og Selvbinderen kostede 1 450 Kr. eller 4 000 kg Kød. Da Handelen gennemførtes af Fagfolk, kostede en Selvbinder altsaa 2 Kreaturer; nu da Staten handler for os, koster Binderen 8 Kreaturer eller 4 Gange saa meget. Og dog er der mange her i dette Ting, som har den Opfattelse, at det er Landbruget, der har Fordelen af Valutakontoret og Statshandelen. I England betaler vi større Pris for Kul, end vi kan købe til i andre Lande. Under Krigen solgtes dansk Smør til England til en lavere Pris, end der kunde opnaas i andre Lande, men nu belastes dansk Smør paa det engelske Marked med en Særtold paa ca. 35 Øre pr. kg, en Særtold, som vore virkelige Konkurrenter, Australien og New Zealand, er fritaget for. Disse urimelige Forhold tyder ogsaa paa, at vore Forhandlere ikke har været Opgaven voksen.

Men ikke nok hermed. Da den engelske Særtold gennemførtes, var det en Lands-

ulykke for det danske Samfund, men Smørkøberne herhjemme har en økonomisk Fordel af Landsulykken, idet de faar Smørret 35 Øre billigere af den Grund. Det er jo næsten noget i Retning af Landsforræderi, naar en Landsulykke udnyttes til personlig Fordel, men det er naturligvis ikke Forbrugerne, dette gælder, det er de ansvarlige Autoriteter, som har Magten til at hindre en saadan Urimelighed. Ja, det er ikke blot Forbrugerne paa Hjemmemarkedet, der lukrerer ved denne uheldige Foranstaltning, Forbrugerne i Tyskland gør det ogsaa, til Trods for at det nu har vist sig, at New Zealand ogsaa til Tyskland kan sælge sit Smør til samme Pris, som det opnaar i England, hvor det faar forholdsvis 35 Øre mere pr. kg end vi paa Grund af Særtolden. At New Zealand faar en forholdsvis højere Pris i England paa Grund af Særtolden, kan enhver forstaa, men at det ogsaa kan opnaa en forholdsvis større Pris for sit Smør i Tyskland paa Grund af den engelske Særtold paa dansk Smør, maa være et fuldgyldigt Bevis for, at den new-zealandske Handelsdelegation maa være i Besiddelse af langt større Dygtighed end den danske. Det er ufatteligt, at Magthaverne i vort Land kan tage saa let paa Afsætningsspørgsmaalet, der har livsvigtig Betydning for hele Landets Økonomi.

Udenrigsministeren var uden Kendskab til dette Forhold, at New Zealand gennemførte en bedre Handel med Tyskland end Danmark, og Ministeren lovede at paatale Forholdet, hvis Danmarks Interesser var gaaet for nær, men det er jo ikke det, Sagen drejer sig om. Dansk Landbrug kan ikke gøre Indsigelse imod, at andre Lande faar en tilfredsstillende Pris for deres Varer i Tyskland, men vi maa have Ret til at klage over, at vi faar en utilfredsstillende Pris, og at de Mænd, der har Ansvar for Salget af vore Eksportvarer, ikke har fremskaffet de nødvendige forretningsmæssige Oplysninger, saa de kan sikre den rigtige Pris for vore Varer. At det var „Berlingske Tidende“, der fremskaffede Oplysningen om, at New Zealand opnaar 35 Øre mere pr. kg Smør i Tyskland end Danmark, er beskæmmende for Udenrigsministeren.

Efter disse Oplysningers Fremkomst forstaar man Tysklands Ønske om, at Priserne paa danske Kreaturer skal hemmeligholdes.